

A leendő 5. A osztály osztályfőnökének bemutatkozása

BARTEK DÁNIEL

Idestova több mint tíz esztendeje tanítok a Fazekas falai között, melyre immár második otthonomként tekinthetek.

Eddigi életemet két neves belvárosi gyakorlóiskola fogja keretbe. Annak idején az Apáczai Csere János Gyakorlógimnázium humán tagozatán született meg bennem a döntés, hogy a tanárképzést választom. Miután érettségiztem, az ELTE bölcsészkarára jelentkeztem, ahol magyar és történelem szakon végeztem. Pályám során már sokféle iskolatípusban dolgozhattam, így a felső tagozattól a felnőttéig minden korosztállyal találkoztam, az elmúlt években általános iskolai és gimnáziumi osztályfőnökséget is vállaltam.

A Fazekasban csak magyar nyelvet és irodalmat tanítok, emellett azonban másik tárgyamtól sem akartam teljesen elszakadni, ezért párhuzamosan egy esti gimnáziumban történelmet is oktatok felnőtteknek. Szívemhez különösen közel áll a múlt századi magyar költészet (többek között József Attila, Reményik Sándor, Pilinszky János lírája) és a 20. század első felének magyar történelme.

A magyart mint tantárgyat sokan az irodalommal azonosítják, de én a magyar nyelv tanítását is hasonlóan fontos és szép feladatnak tartom (egykori versenyzőként és korrektorként a helyesírás is szívügyem), ezért örömmel veszem, ha diákjaim különböző nyelvi megmérettetéseken is részt vesznek. Igyekszem olyan légkört biztosítani a tanórákon, hogy a diákok kreativitása, egészséges kritikai érzéke fejlődhessen, támogatom a digitális eszközök használatát, de a magyartanítás klasszikus hagyományait, az ismeretátadás jelentőségét is sokra becsülöm.

Szaktárgyaim mellett a sport, különösen a labdarúgás és a futás jelenti számomra a kikapcsolódást, feltöltődést. Nagy kedvelője vagyok az igényes daloknak és musicaleknek, az irodalmi művek zenei és filmfeldolgozásait a tanításban is szívesen használom.

Hálás vagyok azért, hogy nap mint nap olyan diákokat taníthatok, akik eredeti gondolataikkal, példamutató hozzáállásukkal vagy izgalmas személyiségükkel engem is gazdagítanak, s közelről láthatom, ahogy egyéniségük kibontakozik, és értékes, teljes életet élő emberekké válnak. Szeretem a hivatásommal járó szakmai kihívásokat, a tehetséges diákok által támasztott magasabb elvárásokat, és igyekszem emlékezetemben tartani azt, amiről mi tanárok talán olykor megfeledkezünk: hogy nem is olyan könnyű diáknak lenni.